DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIV. ZATURDAG den 17den SEPTEMBER 1836. N. 38.

KOLONIALE SECRETARY,
den 3 September 1836.

BEKENDMAKING.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie ontvangen hebbende eene missive van Zyne Excelentie den Minister van Buitenlandsche Zaken der Republick van Venezuela, in dagteekening van den 25 Augustus ll., strekkende ten geleide van een decreet van het Gouvernement dier Republiek van den 24 te voren, bevattende eene wyziging van dat van den 19 July d. j. No. 1185: (geinsereerd van wege dit Bestuur in de weekbladen dezer kolonie dd. 13, 20 en 27 Augustus ll. No. 33, 34 en 35) ten aanzien van het terugkeeren aldaar der gebannene opstandelingen met neutrale vaartuigen.

Zoo is het dat de Heer Gezaghebber ad-interim voormeld heeft goedgevonden het opgemelde decreet van den 25 Augustus ll. by deze ter kennisse van de belanghebbenden te brengen, houdende hetzelve hoofdzakelyk de navolgende bepalingen :—

1. Dat het decreet van den 19 July ll. buiten werking zal blyven, mits de schippers der vaartuigen, die in de havens der Republiek van Venezuela aankomen, aan boord hebbende een of meer der uit het land ontvlugte of gebannene opstandelingen, dezelve ter beschikking stellen van de plaatselyke autoriteit aldaar, ten einde deze, overeenkomstig met de wetten, tegen de zoodanige opstandelingen kunne vervaren.

2. Dat, byaldien de genoemde schippers eenig ontvlugte of gebannene aanbrengen onder zynen werkelyken naam of wel dat zulks, onder eenen vreemden naam geschiedende, blyken zal van hun voorweten dat zoodanig aangebragte persoon of personen, tot de ontvlugtten of gebannenen behooren, en voorts het Gouvernement mogt beschikken dat deze laatsten het grondgebied der Republiek ontruimden, dezelve schippers verpligt zullen zyn om de bedoelde persoon of personen te onderhouden, ter plaatse, welke gedurende hun verblyf in de haven, door de autoriteit daartoe zal worden aangewezen, onder gehoudenheid om de aangebragte persoon of personen hier bedoeld, terug te voeren, naar de haven van waar dezelve zullen zyn medegebragt of wel naar eenige andere buitenlands; terwyl die schippers, tot voorschreven einde, eenen borgtogt ter somme van vyf honderd pattienjes zullen hebben te stellen, welke zal worden ontheft, zoodra door een certificaat van de autoriteit der plaats, werwaarts het vaartuig is vertrokken, worde bewezen dat de bedoelde persoon of personen aldaar werkelyk zal of zullen zyn ontscheept; en eindelyk:

3. Dat de termyn van veertig dagen by meergedacht decreet van 19 July ll. aangewezen, zal zyn zestig dagen, afterekenen van de dagteekening van het in den hoofde dezer voormeld decreet van den 24 Augustus ll.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

ADVERTISEMENT.

NOTICE is hereby given to Captains of vessels who may wish to provide themselves at Bonaire with salt: That they may immediately come to an anchor at the loading places of the Salt, which are distinguished by several piles of that article laying on the beach of the south easterly part of the low land of said island whence they can send to the fort of Bonaire stating their wish to the Commandant of the place.

That the price of Salt is presently about 37½ cents of a dollar per barrel measuring full four bushels, to be delivered free of expences on board, and that those who wish to proceed to Bonaire in search of Salt, may rest assured, that the price of that article will not be raised but may possibly be lessened, during the rest of the present year 1836.

By order of the Government of
Curaçao, Bonaire and Aruba,
The Colonial Secretary,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

WAARSCHUWING.

DE waarnemer van het ambt van Prokureur des Konings vermoedende, dat de vuur en blanke wapenen, welke op dit eiland ingevoerd worden, strydig met artikel 5 der publicatie van Gouverneur in Rade, dd. 15 January 1822, opgeslagen en bewaard worden in de magazynen der ingezetenen dezer plaats, maakt by dezen elk en een' iegelyken aan den inhoud van het gezegde artikel indachtig, daar by de overtreding van hetzelve de schuldigen naar strengheid van Regten zullen vervolgd worden.

Tevens geeft hy aan de belanghebbenden te kennen, dat, naar luid van het vermelde artikel en van art. 13 van de bereids aangehaalde publicatie, de voorzegde wapenen, na daartoe verkregen consent van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, in een der ryks magazynen behooren gedeponeerd en bewaard te worden.

Curaçao den 1 September 1836.
De waarnemer voormeld,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

WAARSCHUWING.

DE waarnemer van het ambt van Prokureur des Konings ontwaard hebbende, dat eenige kwaadwilligen Koperen Centen verzilverd en voor de muntspecien, de waarde hebbende van een kwart gulden, uitgegeven hebben, acht het noodig zulks ter kennisse van het publiek te brengen, ten einde zy, die weinig acht slaan op de muntspecien, welke door hen in betaling ontvangen worden, zich mogen hoeden tegen alle eventueele schade.

Tevens waarschuwt hy elk en eenen iegelyken, wien het mogte aangaan, dat door hem tegen de bedryvers van de bovenvermelde ongeoorloofde daad, als plegers van bedrog, naar strengheid van regten zal gehandeld worden.

Curaçao den 14 September 1836.
De waarnemer van het ambt
van Prokureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

DE ondergeteekende maakt by deze bekend, dat een ieder die Wol te koop heeft, dezelve by hem tegen eenen civielen prys kan kwyt raken.

Curaçao den 2 September 1836.
H. VAN DER MEULEN.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende als speciale gemagtigde van Mevrouw RIBCA ALVA, Weduwe en Boedelhoudster van den Heer DAVID DOVALE, zal op Donderdag den 29 dezer, by publieke opveiling doen verkoopen:

Een drie verdiepings Huis, gelegen in de Willemstad, Breede Straat, 2de Wyk No. 79.

Een zeer geryflyk twee verdiepings Huis en verdere bygebouwen, als: Pakhuizen, Regenbakken, Afdaken, Stallen, Vyver, &c. &c. omringd door eigen gemetselde muur, gelegen op Scharlo onder No. 22.

De verkooping zal plaats hebben vóór het Pakhuis van de Heeren B. J. WEYMAR & G. W. HELLMUND,

G. W. HELLMUND.
Curaçao den 9 September 1836.

FOR SALE.

SALT
OF SUPERIOR QUALITY.
Apply at the Store of
AUGUST MULLER.

DE VENTA.

SAL
DE SUPERIOR CALIDAD.
Dirijense al Almacen de
AUGUSTO MULLER.

TE KOOP

TER DRUKKERY.

Leerboek voor het Katechetische Onderwys—Pestalozzi's boeken voor het eerste onderwys—Hollandsche, Engelsche en Spaansche Cognossementen en Wisselbrieven in blanco—Visite Kaartjes, enz.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 September 1836.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 24 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftienCents moet 15 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping.

INGEVOLGE autorisatie van den Hoog Ed. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezes en onderhoorige eilanden &c.&c.&c. zal de ondergeteekende Administrateur der Financien op aanstaanden Maandag den 19 September des voormiddags te elf ure vóór het Waag gebouw doen verkoopen plus minus Veertien Duizend Ponden Bonaire Rood Verwhout.

Curaçao den 16 September 1836.
J. PH. BOSCH.

HET Fonds bestemd ter oprigting van eenen toren en baken op de eilanden Bonaire en Klein Curaçao, in de laatst verloopene week bedragen hebbende

		f 1260 08.
is door de volgende bydragen van		
den Heer Louis Cafiero	„	2 00.
„ „ B. Smit	„	5 00.
de Onder-officieren en Korporaals der 4 kompagnie Schuttery .	„	10 80.
de Onder-officieren en Korporaals der 3 kompagnie Schuttery .	„	22 00.
toegenomen tot		*f* 1299 88.

Curaçao den 16 September 1836.
De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

*** BEVALLEN op verleden Donderdag den 15 dezer, van een Zoontje, de Echtgenoote van den Heer **Ph. A. MULLER.**

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

10. golet Grand Canal, Prince,	La Guayra
12. boot Diamante, Acevedo,	Puerto Cabello
bark Rosita, Torres,	dito
—— Trinidad, Hands,	Guaranal
—— Gregoria, Salas,	Cuba
golet Kolonel Haasum, Sevlrick,	St. Domingo
14. boot Virginia, Castillo,	Ocumare
faluche Alfonso, Cuba,	dito
golet Dos Ermanos, Ramires,	Coro
bark Dolores, Fernandez,	dito
golet Aruba Pakket, Jacobs,	Aruba
—— Geertruida, Levy,	Bonaire
15. boot St. José, Ferrero,	dito
16. brik Generaal Grant, Smith,	Bermudes

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

9. golet Eagle, Weygel,
boot Ysabel, Cal.illo,
10. golet Juanita, Ramires,
—— Eloise Margaritha, Cafiero,
12. —— Transit, Gaerste,
bark Rosita, Torres,
13. —— Trinidad, Hands,
14. golet Grand Maria, Ernst,
15. faluche Sesostris, Brack,
16. bark Dolores, Fernandez,
golet Aruba Pakket, Jacobs,
—— Susanita, Martines,
bark Niña Esther, De Castro,

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
SEPTEMBER 1836.

L. K. Vrydag den 2 te 7 u. 12 m. 's avonds.
N. M. Zaturdag den 10 te 8 u. 7 m. 's avonds.
E. K. Zaturdag den 17 te 11 u. 43 m. 's avonds.
V. M. Zaturdag den 24 te 7 u. 12 m. 's avonds.

Verleden Donderdag den 15 dezer kwam van La Guayra alhier aan, Z. M. Brik Merkuur, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant Berkhout Molenaar, aan boord hebbende den HoogWelgeborenHeer Jonkheer I. J. Rammelman Elsevier Jr., Koloniale Secretaris alhier, die met eene commissie van het gouvernement dezer kolonie aan dat der Republiek van Venezuela was belast. Wy vernemen, dat de Heer Elsevier by den Vice President en de hooge authoriteiten te Caracas op eene zeer heusche en gulle wyze is ontvangen geworden.

Met de aankomst van de Merkuur hebben wy geen ander staatkundig berigt vernomen, dan dat na de teregtstelling van Alibeau, by welke gelegenheid er 20,000 man troepen onder wapens waren, wederom en voor de zesde maal een aanslag op het leven van Koning Lodewyk Philip was gedaan. Deze aanslag was ook mislukt, en verscheidene personen werden als medepligtigen in hechtenis genomen.

In vroegere Engelsche Couranten, die ons thans ter hand gekomen zyn, vinden wy eenige byzonderheden, die den aanslag op het leven van den burger koning vergezelden, en die wy belangryk genoeg vinden om te plaatsen, hoewel deze gebeurtenis eenigzins is verouderd.

Het volgende is het uittreksel eens briefs van eenen vreemdeling, die by dat voorval tegenwoordig was:—

"Ik begaf my gisteren, omstreeks twee ure vóór den aanslag naar de Laan de Neuilly. Ik bemerkte by iederen stap, die ik deed, kenteekens, dat de Koning hier verwacht werd. Deze kenteekens waren het plaatsen van twee gendarmen te paard op de hoeken van iedere straat en op den weg, die naar of van de Champs Elyssés en de laan van Neuilly leide. Behalve deze waren er verscheidene menschen (in welker gelaat men zich niet kon bedriegen) in burger kleederen en te paard gezeten, stappende of galopeerende voorwaarts en achterwaarts, als of zy een pleisiertogt deden, maar die ik voor politie agenten erkende; ieder van hen was van kop tot teen gewapend. Dit was nog niet alles, want op alle voetpaden van de Elysseesche velden ontmoette ik andere mannen van hetzelfde korps, welke met sluwe blikken rond zagen. Men zag insgelyks naby de barriere dezelfde gezigten. Ieder oogenblik zag men den eene of andere hunner verkleed als een aanzienlyk persoon of landman op het einde van een kruisweg, als of het huzaren of andere ligte kavalerie was, die uit verkennen gingen; zy zagen naauwkeurig doch vlug de geheele lengte van den weg door, en vervolgden daarna hunnen togt. Het is niet noodig U te melden: dat er eene lyfwacht van dragonders rondom het rytuig van den Koning zich bevond, dat er twee schildwachten onder de poort stonden; dat de eerewacht (zoowel te voet als te paard) in het binnenhof onder wapens was; dat de wacht van linie troepen buiten de poort langs de kaai insgelyks in linie stond; en dat daarenboven zich nog eene zwerm van policie agenten in roode kleederen op die plaats bevonden. Om tot de zaak terug te komen. In weerwil aller deze voorzorgen en wachten was een moordenaar in staat een vuurwapen (want het was geen luchtgeweer; maar een nieuwe soort van schietgeweer, in eenen wandelstok gemaakt,) tegen het venster van des Konings rytuig te zetten, te mikken en op hem te schieten. Deze daadzaak bewyst onder andere dingen: dat het onthoofden geene waarborg is tegen moorden, zoo als men gehoopt had toen Fieschi, Morey en Pepin ter dood gebragt weden; dat het boeijen der vryheid van de drukpers ook geene verzekering is tegen het aanporren tot moord; en dat er in Frakryk wanhopige menschen zyn, dweepers in politieke zaken, zoo als er te voren in het godsdienstige waren, tegen welken afschuttingen, spionnen, wachten, schavotten en de guillotine geene bescherming zyn.

"Alibeau (de gevangene) is een inboorling van Lyon. Ik behoef U ook niet te melden dat verscheidene Lyonesen op dit oogenblik gevangen zitten, wegens de gebeurteni van April 1834. Ik durf daarom verzekeren, dat Alibeau in den opstand van 183. in zyne geboorte stad deel had."

Uit de *Courier Français.*

"Er is weer een nieuwe aanslag op des Konings leven gemaakt, die als de vorige mislukt is. Juist toen Z. M. in het rytuig stapte, om naar Neuilly terug te keeren, en door de poort, die naar de kaai geleidt, voorreed, ligte een jongman, die zich op de tegenovergestelde zyde waar de nationale garde stond, had geplaatst, eene rotting op, die een pistoolloop bevatte, plaatste dezelve op de deur van het rytuig en vuurde op den Koning. Louis Philippe boog op dat oogenblik voor de nationale garde door het andere venster, en het zy dat de moordenaar eene beving gevoelde, of, zoo men zegt, gestooten werd, toen hy mikte, de kogel trof den Koning niet, die terstond na de uitbarsting een teeken gaf, dat hy niet gewond was en beval, dat men naar Neuilly zoude voortryden. De Koning was met de Koningin en zyne zuster Madame Adelaide. Een detachement dragonders geleide het rytuig. Op het hooren van de uitbarsting schoten de nationale gardes op den man toe, die het wapen nog in de handen hield. Hy werd in het eerst mishandeld; maar de officieren kwamen tusschen beide en bragten hen onder het oog hoe belangryk het was, dat hy in de handen van de policie gesteld wierd.

"De gevangene werd in eene kamer op de tweede verdieping gebragt, waar hy op een bed werd uitgestrekt, om onderzocht te worden, of hy nog andere wapens verborgen had. Er werd een dolk in zynen zak gevonden. De Heer Gisquet, die in de Tuilerien was met verscheidene publicke ambtenaren, verscheen terstond aan het wachthuis en ging voort den gevangene te onderzoeken. Hy weigerde zyn naam te zeggen, en toen hy door verscheidene personen, die hem kenden, herkend werd, welke zeiden, dat hy een reizende koopman was en Alibeau heette, wendde hy voor dat Alibeau een aangenomen naam was en weigerde zynen wezentlyken naam te zeggen uit achting voor zyne familie.—Hy werd toen gevraagd, of hy zich had ontroerd gevoeld, toen hy op den Koning mikte; en of het eene beving was geweest, die de rigting van het mikken gestoord had? Hy gaf zeer bedaard ten antwoord: dat hy geene aandoening had gevoeld; en dat hy zyn doel gemist had, om dat hy een schok of stoot had gekregen, iets dat niet in zyne rekening lag. Hy werd toen gevraagd, of zyne misdaad hem berouwde? hy antwoordde ontkennend en voegde er by: dat indien het nog eens over te doen was, hy niet zoude weifelen hetzelfde te doen; dat hy geene verdere verklaring te geven had, om dat in deze eeuw van egoismus, in dewelke geen spoor van zelfopoffering meer te vinden was, niemand zyne handelwys zoude kunnen waarderen.

"Er werden gedurende dit verhoor belangryke dingen vernomen, en men vernam, dat deze jongman de *place du Caroussel* omstreeks vier ure des namiddags was binnen gegaan door de poort van den Triumf boog; dat hy eenigen tyd met een nationa-

le garde over verschillende onderwerpen gesproken had, en daarna naar de rigting van het hof was gegaan, toen hy des Konings rytuig van de stal naar het paleis zag ryden, zeggende: Ik geloof, dat de persoon, die ik opwacht, niet komen zal. Hy ging van daar naar de kaai en bleef daar onder eene groep menschen, welke op het vertrek van den Koning wachtteden. Zyn daarzyn schynt geene achterdocht veroorzaakt te hebben, en niemand bemerkte de rotting, die hy in zyne hand droeg, en welke het doodelyke wapen bevatte. Dit instrument gaf aanleiding aan de ontdekking van Alibeau. Toevallig gebeurde het, dat de geweermaker die het gemaakt had (een sergeant in de nationale garde) de wacht aan de Tuilerien had. Hy gevoelde zich gedrongen om de magistraten alle inlichtingen, die in zyne magt waren, te geven. Hy zeide: dat het wapen, dat men by den moordenaar gevonden had, in zyne werkplaats gemaakt is geworden, met vele andere van dezelfde soort; dat hy wel gevoelde, dat het eene inbreuk tegen de wet was zulk een wapen gemaakt en verkocht te hebben, maar dat daar de zaak van zulk een ernstigen aard was, hy niet schroomde dezelve te openbaren. Het woonhuis van den gevangene persoon werd daarna ontdekt, en den eigenaar van het huis geroepen zynde, herkende hy den gevangene. Hy zeide, dat Alibeau weggegaan was zonder hem te betalen, zyn paspoort tot pand latende, dat te Lyon afgegeven was, Hy had ook verteld daar geboren te zyn.

"Toen hy met de schildwacht van de nationale garde, met wien hy aan de poort van de Caroussel gesproken had, vergeleken werd, vroeg hy hem koelbloedig: hebt gy bemerkt, dat ik de minste aandoening heb laten blyken, toen ik met U sprak?— Na deze confrontatie werd Alibeau in eene huurkoets geplaatst en onder eene sterke wacht naar de congiergie geleid, waar hy een ander verhoor onderging. Hy werd in de kamer, die te voren door Fieschi bewoond was, gezet. Hy was gekleed met eene nette overrok; maar zyn hemd was vuil en gescheurd, en hy was zonder kouzen. Tot omstreeks 12 ure des nachts nog was de Commissaris Generaal en de Prefect van Policie in de congiergie om hem te verhooren. Alibeau of de individu onder dien naam bekend, is slank en mager, zyn haar is zwart en zyn voorkomen bleek. Er werden alleen 22 sous in zynen zak gevonden.

"Des avonds gingen al de ministers, de pairs en de gedeputeerden, die te Parys waren, naar Neuilly, om den Koning wegens zyne ontkoming geluk te wenschen. Z. M. ontving in het paleis van de Tuilerien eene deputatie van de beide kamers.

"Men zegt, dat de Koningin, na het afschieten, eenige pluisjes van de prop uit des Konings haar heeft genomen.

"Men vertelt ook, dat er een renbode naar de Hertogen van Orleans en Nemours gezonden is, om hen uittenoodigen in allen haast naar Parys terug te keeren."

Spanje.—Eene Fransche Courant vermeldt als een geloofwaardig berigt, dat de Koningin Christina reeds sedert een langen tyd met haren gunsteling Munoz, getrouwd is. De plegtigheid is door de Jesuiten van La Granja volvoerd geworden. Drie kinderen zyn de vruchten van dit huwelyk. Munoz is een man van eenvoudige zeden, zonder eerzucht, hy oefent echter een aanmerkelyken invloed.— De raad wordt dikwyls in zyn huis gehouden, en zyne raadgevingen hebben gewoonlyk den voorrang. Zyn verlangen is: dat de Koningin zich van de staatszaken zal onttrekken, en van haar vermogen, dat zy in de Bank van Engeland heeft, gebruik maken.

Londen.—Z. K. H. de Prins van Oranje zyn verlangen te kennen gegeven hebbende, dat zyne zonen vóór hun vertrek uit Engeland getuigen zouden zyn van eene vertooning, voorstellende de wyze van zelfsverdediging, die onder de lage klassen van dit land plaats heeft, werd dienvolgens een paar menschen, die de jaarboeken van het boksen, enz. versieren, in de wapenschool gebragt. Deze volvoerden een spiegel gevecht, eene boksparty verbeeldende, hetwelke gevolgd werd door met stokken te schermen, enz. Z. K. H., hunne vrienden en gevolg, waren zeer te vreden, zoo wel als het geheele gezelschap, wegens deze karakterestieke vertooning.

Nog iets wegens Texas.

Deze provintie behoeft in vruchtbaarheid voor geen land op aarde te wyken, daar eene menigte rivieren van het noorden afstroomende, door dit grondgebied heen vloeijende, zich in de Golf van Mexico ontlasten. Ook biedt zy voortreffelyke havens voor de scheepvaart aan. Het Mexikaansche Congres van 1824, hetwelk uit liberalen bestond, noodigde de vreemdelingen uit om zich in Texas nedertezetten, hun gronden ter bebouwing vergunnende. In 1834 bestond de bevolking uit 50,000 zielen, namelyk 45,000 Anglo Amerikanen en 4 á 5000 Spaansche inboorlingen. Texas werd door het Congres als een bondgenootschappelyken staat beschouwd; het ontving hare afgevaardigden en gaf hare goedkeuring aan het besluit waarin gelykstelling van godsdienst werd daargesteld.

Toen Santa Anna het Congres gewapenderhand had ontbonden en een nieuw Congres van Anti-liberalen was byeen geroepen, hielden ook de vryheden van Texas op. Zy werd niet langer als provintie beschouwd, maar aan eene naburige provintie gehecht. De Spaansche taal verving de Engelsche, en de godsdienstige vryheid had een einde. Zulk eene schending van woord en geloften zette de Texassers aan om zich als een onafhankelyke staat te verklaren. Het regt was op hunne zyde.— Met veel arbeid en kosten hadden zy onbebouwde landen ontgonnen, dorpen en steden aangelegd, en zouden zy deze moeten verlaten of afstand doen van het dierbaarste, dat de mensch heeft, de godsdienstige vryheid, neen! dit kon men niet van hen eischen. Zy vatteden de wapens op, en hunne landgenooten in de Vereenigde Staten, vol geestdrift voor de heilige zaak der burgerlyke en godsdienstige vryheid, ondersteunden hen met manschappen en geld.

De korte veldtogt in 1835 heeft de Anglo Amerikanen met laauweren bedekt. De zelfsopoffering van het garnizoen van de Alamo, staat in rang met die van de Spartanen in de Termofilen, en die van de bezetting van Missolonghi in onzen tyd.

Eene provintie van omstreeks 50,000 zielen bevolkt, treedt in den kampstryd tegen een staat van zes millioenen zielen, en zegenpraalt in dezen ongelyken stryd.

Iets wegens het zwemmen.

In geen land der aarde zyn de omstandigheden om zich in de zwemkunst te oefenen, gunstiger dan te Curaçao. De hooge temperatuur maakt het zwemmen of baden tot eene noodzakelykheid, vooral voor de mindere volksklassen, die niet dagelyks van linnen kunnen verwisselen. De kinderen voor wie ligchaams beweging eene behoefte is en aan wie de hooge temperatuur en lokale omstandigheden hierin hinderlyk zyn, vinden in het baden een middel om aan deze behoefte te voldoen. De St. Anna baai en andere onzer baaijen, waar men van haaijen en andere gevaarlyke zeedieren gewaarborgd is, verschaffen zulke schoone gelegenheden tot baden of zwemmen als er maar zelden in de West-Indiën gevonden worden. Geen wonder dus dat er onder de inboorlingen van Curaçao geoefende zwemmers worden gevonden, en dat velen hunner buitenlands zynde reddingen hebben kunnen doen, aan welke bezwarende omstandigheden verknocht waren.

Het volgende is een dezer reddingen welke wy hebben hooren verhalen:—

In het jaar 1801 zeilde uit Texel 's lands fregat van oorlog Utrecht, om Curaçao van manschappen en krygsbehoeften te voorzien. Daar men het kanaal niet durfde doorzeilen uit vrees voor de Engelschen, met wien wy in oorlog waren, zoo trachtte men benoorden Schotland om te zeilen; doch hier strandde men in een donkeren en stormachtigen nacht op eene bank tot eene groep eilanden behoorende, welke dit vaarwater zoo gevaarlyk maken.— De toestand van het scheepsvolk was vreeselyk. Wegens de branding en andere lokale omstandigheden was het niet mogelyk om een naby gelegen eilandje met een sloep of boot te bereiken, terwyl het fregat gevaar liep door de aanrollende hooge golven aan stukken geslagen te worden.— In dezen nood bedacht een inboorling van Curaçao, een Mulat, een middel van redding: hy wierp zich in zee met een dun touwtje om het lyf, en het gelukte hem om door de branding heen den oever te bereiken; aan het einde van het dunne lyntje was een kabeltouw, dat hy naar zich trok en aan een boomstam of steenklomp vast maakte; en het was langs dit touw, dat het scheepsvolk behouden aan wal kwam. In Holland terug gekomen zynde, werd hem afgevraagd, welke belooning hy voor zyn dienst eischte. Hy verzocht om Loods op Texel te worden, hetwelk hem werd toegestaan.

De hoogste vloed.

Terwyl de meeste andere zeeën, zoo als de Middellandsche zee, de Zwarte Zee en de Oostzee, byna geene eb en vloed hebben, heeft deze afwisseling van ongeveer zes tot zes uren, (want de hoogte en duur is soms verschillend,) in de Noord-zee allerwegen plaats.

De hoogste gewone vloed in de Noordzee vertoont de haven Granville in de Noordelyke baai van Cancale, die de grens vormt tusschen de Fransche departementen der Manche en Ile et Vilaine. Aan het uiterste einde dier baai, die zich tweemaal vult en ook weder leeg loopt, ligt de kleine vesting Mont-Saint-Michel. Ten noorden strekken zich tot aan Kaap La Hogue in deze baai eene reeks van zandbanken, klippen en talryke eilanden uit. Wanneer echter de vloed te Cherbourg tot 21 voet en te Brest tot 24 voet hoog klimt, dan stygt dezelve in de haven van Granville, wegens hare zonderlinge ligging, tot de hoogte van 45 voet. By de gewone eb hoogte, is Mont St. Michel $1\frac{1}{2}$ Duitsche myl van de zee verwyderd; terwyl by vloed die vesting geheel door water omringd is. De snelheid van den vloed is derwyze groot, dat in de evennachtstyden het vlugste paard door het aandruischend water achterhaald kan worden. Veel veiliger is dan ook de weg over dezen natten zandgrond tydens de eb, om mosselschelpen voor de kalkbranderyen op te zoeken. Ook vischt men er met netten, waarby men zich ten halven lyve in het water begeeft en in manden of netten allerlei visschen vangt, die naar gelang van het jaargetyde van de eene of andere soort in overvloed voorhanden zyn.

Matigheid.

De door onmatigheid en dronkenschap veroorzaakte rampen zyn reeds bekend en betreurd geworden van den tyd, dat de middelen tot dronkenschap ontdekt zyn; maar sedert men bekend is geworden met de wyze om uit verschillende voortbrengselen van het plantenryk sterken drank te vervaardigen, hebben die rampen zich op eene schrikbarende wyze vermeerderd.— Het gebruik van allerlei gedistilleerd is ongelukkiglyk in de laatste jaren in dit land (de Vereenigde Staten van Noord-Amerika) zoo algemeen geworden, dat de ware vrienden van godsdienst en vaderland begonnen te vrezen, dat zulks op de zeden, de lands-instellingen, de opvoeding en de godsdienst eenen nadeeligen invloed zoude kunnen uitoefenen.

In het jaar 1813 werd te Boston een genootschap opgerigt met het doel om onmatigheid tegen te gaan. Vooral wilde deze maatschappy haar doel bereiken door het al te vrye gebruik van sterken drank te beletten; door in stede van dit "vergif" eenen anderen meer gezonden drank voor handwerkers in te voeren; en eindelyk door de gewoonte af te raden om sterken drank als belooning of bewys van vriendschap aan te bieden. Jaren lang was dit genootschap werkzaam en stichtte wezenlyk nut; en tot den huidigen dag is deszelfs invloed min of meer heilzaam geweest. Intusschen werden geene groote en treffende trappen tot bevordering van matigheid daargesteld tot in 1826, en wel door de oprigting van het zoogenaamde Amerikaansche matigheids-genootschap. Het doel van dit genootschap was, van den beginne af, om *alle gebruik* van sterke of gedistilleerde dranken te beletten en matigheid door eene algeheele onthouding van die dranken te bevorderen.— De leden van dit genootschap verbinden zich plegtiglyk, nimmer sterken drank, anders dan als geneesmiddel te gebruiken.— Door den onmiddellyken of middellyken invloed van gemelde vereeniging hebben dan ook hier te lande verbazende veranderingen, ten opzigte van het gebruik van sterken drank, plaats gegrepen; en zulks heeft dan ook bereids de aandacht der meeste landen van Europa daarop gevestigd.

Het byna algemeen gebruik van sterken drank hier te lande was hoofdzakelyk het gevolg van drie oorzaken: vooreerst de zucht naar opwekking, die ons geslacht zoo eigen is; in de tweede plaats de goedkoopheid en gemakkelykheid, waarmede men zich die opwekking verschaffen kon; en in de derde plaats de meening, dat eene kleine hoeveelheid of, in andere woorden, dat een matig gebruik van sterken drank werkelyk heilzaam en gezond was. Laatstgenoemde oorzaak, meer dan eenige andere, gaf intusschen aanleiding tot het heerschende gebruik van sterken drank en tot al de onmatigheid en dronkenschap, die daarvan het gevolg waren. De overtuiging, dat dezelve, matig gebruikt, gezond was voor de maag, den geest, het bloed en de ligchamelyke kracht, had, zoo men weet, diepe wortels geschoten. Ieder wist en erkende, dat het verkeerd en nadeelig was, veel te drinken, maar even zoo meende ieder te weten, dat het tevens billyk en gezond was, eene geringe hoeveelheid te gebruiken.

Deze meening nu was juist of onjuist.— Was zy juist, dan moest daarvan een zeer matig gebruik gemaakt worden; en het doel der matigheids-genootschappen moest derhalve zyn om de matige drinkers matig te houden en de onmatige drinkers tot matigheid terug te brengen.

Maar was de meening verkeerd en onjuist, dan was het zaak, niet alleen om de aandacht des volks op de groote en steeds toenemende rampzalige gevolgen der onmatigheid te vestigen, maar ook om, zoo mogelyk, het verstand des publieks ten opzigte van den aard en het gebruik van sterken drank te regt te wyzen, en alzoo den grond te leggen voor de eindelyke en algeheele afschaffing van het gebruik daarvan als gewone drank.

Gelukkiglyk voor de zaak der menschheid werd eindelyk de waarheid niet alleen ingezien, maar ook gevoeld; en, door den volhardenden yver der vrienden van matigheid, hebben velen in de laatste tien jaren de overtuiging verkregen, dat gedistilleerde dranken niet alleen niet gezond, maar zelfs hoogst nadeelig zyn; dat het gebruik daarvan niet geschikt is voor het gestel of den zedelyken toestand der menschen.

Alle mogelyke redeneringen werden te berde gebragt om te dezen opzigte eene verandering in den geest des volks te weeg te brengen; maar het gelukkigste argument bestond in de vrucht van eigene ondervinding. Allen, die vroeger gewoon waren, hetzy matig of onmatg, sterken drank te gebruiken, en die zich later daarvan ten eenemale onthouden hebben, hebben eenpariglyk verklaard, dat zy zich by die onthouding veel beter, dan by het gebruik daarvan bevinden.

Dit argument, de vrucht der ondervinding, is eenvoudig, praktisch en onwedersprekelyk. Het kan verstaan worden zonder boeken over ontleedkunde, scheikunde of geneeskunde te lezen. Het kan beproefd worden door elken matigen of onmatigen gebruiker van sterken drank, die moeds genoeg bezit om de proef te nemen. En de voorstanders van matigheid beweren te regt, dat de ondervinding van de duizenden, [illegible] beproefd en voldoende bevonden, gepaard by de erkende rampzalige gevolgen der onmatigheid, op alle overige drinkers van sterken drank de sterkste zedelyk verpligting leggen, om insgelyks de proef der onthouding op zich te nemen.

Sedert de oprigting van het Amerikaansche matigheids-genootschap in 1826 hebben zich meer dan vyfduizend zoodanige genootschappen in de Vereenigde Staten gevormd, die allen de aanzienlykste mannen tot leden tellen; het gezamenlyke aantal leden bedraagt reeds meer dan een millioen. Men gelooft zelfs, dat de matigheids-hervorming op de persoonlyke gewoonten van een nog grooter aantal personen gunstig gewerkt heeft, die niet in betrekking tot eenig matigheids-genootschap staan.

In het zesde verslag van het Amerikaansche matigheids-genootschap is vermeld, dat sedert de matigheids-hervorming hier te lande begonnen heeft, meer dan tweeduizend personen, die sterke dranken stookten, dit beroep opgegeven hebben, terwyl meer dan zes duizend opgehouden hebben, sterken drank te verkoopen; —dat meer dan vyf duizend dronkaards thans sobere en matige menschen geworden zyn; dat zeven honderd schepen de zee bevaren zonder sterken drank aan boord te hebben, en hoewel zy alle luchtstreken en in alle jaargetyden bezoeken en de langste en vermoeyendste reizen maken, zyn over het algemeen de matrozen gezonder dan toen zy sterken drank gebruikten; dat van de 97 schepen, toebehoorende aan New-Bedford, vyf en zeventig zonder sterken drank aan boor varen; en dat, uit hoofde van de daardoor ontstane meerdere veiligheid voor de lading, de assurantie-compagniën gewoonlyk voor de schepen, die zonder sterken drank aan boord varen, eene kleinere premie dan voor andere vaartuigen vorderen.

De matigheids-hervorming heeft eenen zigtbaren en allerweldadigsten invloed op vele steden en dorpen uitgeoefend, alsmede op fabryken van allerlei aard, op de landbouwende gemeenten en op de arbeidende klasse over het algemeen. Van deze klasse zyn juist diegenen het minst door vermoeyenis uitgeput, het vrolykst en gelukkigst des avonds en het moedigst en meest versterkt by het terugkeeren van den morgen, die zich van het gebruik van sterken drank onthouden hebben. Dit gebruik is echter nog steeds eene nationale ramp en eene nationale zonde, en er verheffen zich nog groote hinderpalen tegen deszelfs algeheele afschaffing.

Gelyk men weet, hebben zich, op het voorbeeld van Noord-Amerika en Groot-Brittannië, te Utrecht en te Drachten genootschappen gevormd, met het edele doel om het schandelyke misbruik van sterke dranken en daardoor het plegen van menig misdryf tegen te gaan. Dit pryzenswaardige oogmerk vindt thans ook in Duitschland navolging, met name te Kirchhain in Keurhessen, alwaar zich een matigheids-gezelschap heeft zamengesteld, dat bereids vele leden telt. Deze hebben zich, naar luid der statuten, verbonden, om elk overmatig gebruik van sterke dranken te myden, het gezelschap, door aanwinst van nieuwe leden, zoo veel mogelyk te vergrooten, het brandewyn drinken onder de bedienden der leden, als handwerksgezellen, daglooners, dienstboden, enz., naar beste krachten te verminderen, en zulke personen, die aan het gebruik van sterken drank verslaafd zyn, op geenerlei wyze winstgevenden arbeid te verleenen, voor en aleer zy hunne schandelyke gewoonten hebben laten varen.

Over de hoeveelheid onzer voorouders.

Men weet dat, volgens de physiologen, het bloed onzer voorouderen zich in onze aderen vermengt; de leer der bloedverwantschap is in der daad zeer duidelyk; maar men kan niet anders dan zich verwonderen over de groote hoeveelheid voorouders, welke wy in tien of twintig geslachten tellen. In den eersten graad hebben wy twee ouders, eenen vader en eene moeder; in den tweeden graad vier, den grootvader en de grootmoeder aan vaders zyde en den grootvader en grootmoeder aan moeders zyde; in den derden graad acht, als: den vader en de moeder des grootvaders en den vader en de moeder der grootmoeder aan vaders zyde, den vader en de moeder des grootvaders en den vader en de moeder der grootmoeder aan moeders zyde, en zoo vervolgens in eene steeds voortgaande en zoo snelle reeks, dat, tot den twintigsten graad opklimmende, elk onzer meer dan een millioen voorouders telt, gelyk zulks gemakkelyk te bewyzen is door deze eenvoudige berekening:

Graden van bloedverwantschap.	Getal der voorouders.
1.	2.
2.	4.
3.	8.
4.	16.
5.	32.
6.	64.
7.	128.
8.	256.
9.	512.
10.	1,024.
11.	2,048.
12.	4,096.
13.	8,192.
14.	16,384.
15.	32,768.
16.	65,536.
17.	131,072.
18.	262,144.
19.	524,288.
20.	1,048,576.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76 De prys derzelve is ƒ12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.